

[Ole Espersen]

er ikke i overensstemmelse med det, man under den foregående debat her i tinget benævnte en frisindet og alsidig kulturpolitik. Det er efter min opfattelse det modsatte af det, som jeg troede alle ordførere var enige om vi skulle tilstræbe her i dette land.

Flemming Jensen (KF):

Jeg følger i og for sig ikke, der er grund til at sige så forfærdelig mange ord om dette lovforslag. Jeg opfatter det ikke som hverken holdningspåtrykning eller politisk påtrykning fra ministerens side. Jeg opfatter egentlig dette forslag som både logisk og rimeligt. Vi er i det konservative folkeparti enige med ministeren, når det i forslagens bemærkninger bl.a. hedder:

»I forbindelse med ansættelse af programredaktører i henhold til lovens § 14 har der vist sig at være behov for at præcisere den procedure, der bør følges, når indstillinger vedrørende ansættelser fremsendes til ministeriet.«

Det kan ikke være helt rimeligt, at ansættelseskompetencen skal fortolkes som ministerens ret – eller måske snarere ministerens pligt – til blot at underskrive. Derfor deler vi også den opfattelse, der senere kommer til udtryk i bemærkningerne:

»... det vil være uden selvstændig mening, at der i loven tillægges ministeren en særlig ansættelseskompetence, hvis ministeren ikke ved at kunne vælge mellem flere ansøgere får en reel mulighed for at udøve sin kompetence til at udnævne den ansøger, som ministeren finder bedst kvalificeret.«

Jeg håber, det fremgår, at det konservative folkeparti kan støtte lovforslaget.

Anders Poulsen (V):

Venstre hilste med glæde den nye filmlov, vi fik sidste år, derunder de mere udførlige bestemmelser om statens filmcentral. Men det behov, der nu har vist sig for at præcisere indstillingsproceduren, bør naturligvis opfyldes. Vi mener i venstre, at det er rigtigt, at ministeren er kommet til folketinget med dette. Det ville naturligvis være u hensigtsmæssigt, hvis ministeren f.eks. uden videre udpegede en anden ansøger, hvis der kun var indstillet én ansøger til en stilling. Det kunne jo være konsekvensen, hvis der på det nuværende grundlag skal være realitet i ministerens

ansættelseskompetence, og naturligvis skal der være det.

Venstre er enig med ministeren i den løsningsmulighed, hun her foreslår, og jeg kan derfor på venstres vegne give fuld tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg mener, vi her står over for en meget beklagelig affære. Det er selvfølgelig klart, at man som ny minister gerne vil gå ind og præge udviklingen – det har jeg da megen forståelse for – men jeg synes, det er meget uheldigt, når man vil præge udviklingen på en sådan måde, at man vil politisere kulturen, og jeg mener, det er det, der er tale om her. Når ministeren personlig vil udvælge de mennesker, der skal sidde som programredaktion i statens filmcentral, så handler det om at få de rigtige meninger placeret på de rigtige steder – eller måske nærmere sørge for, at der er nogle mennesker, der i hvert fald bliver udelukket. Det synes jeg fremgår af, at det har været umuligt i kulturudvalget at få ministeren til at påpege, hvorfor ministeren ikke var tilfreds med de indstillinger, der var. Ministeren har ikke villet fortælle, om der var nogen af de indstillede personer, der var uegnede til jobbet. Hvis det havde været tilfældet, havde vi haft et reelt grundlag at debattere på. Så kunne vi debattere, om ministerens kriterier var rimelige eller ikke. Men når der overhovedet ingen kriterier ligger, er det meget svært at se andet, end at det er et spørgsmål om nogle personer, som man af politiske grunde ikke ønsker skal beklæde de stillinger.

Jeg mener, der er andre grunde til, at det er meget uheldigt. Hvis ministeren får så tæt forbindelse med den programredaktion, der skal sidde, kan det betyde, at programredaktionen i højere grad end nu vil være knyttet til ministerens holdninger, og det betyder naturligvis på længere sigt, at ministeren i og for sig kan gøres ansvarlig for, hvilke film der får støtte, og især hvilke film der ikke får støtte. Jeg synes, det må være meget uheldigt for ministeren, hvis hun skal gøres ansvarlig for, hvordan støtten kommer til at virke og på hvilke områder.

Jeg må indrømme, at da vi vedtog filmloven, havde vi ikke fantasi nok til at forestille os, at den situation, vi sidder i i dag, skulle